

15.května 1975.

Odesílatel: Redakční kruh "Kanadských Listů", Box 520, Station "D", Toronto 9,
Ont., Canada - M6P 3K1.

Na adresu publikací našeho exilu, s kterými spolupracujeme:

Několik všeobecných poznámek-pokud je to možné použijte ve Vaší publikaci
v červnu 1975 fotografii dr.Milady Horákové a scénu zachycující Jana Masaryka,
jak za přítomnosti pěti našich diplomatů podepisuje Chartu Spojených národů.

Nemusíte uvádět, odkud fotografie jsou.

Z textu, který následuje, uveřejněte, co se hodí...

DALŠÍ KLDNÝ ČIN.

Redakční kruh "Kanadských Listů" ve spolupráci s výborem torontského
"Klubu nových" vydal-v serii významných postav naší nedávné historie-další
4 pohlednice. Jsou na nich: dr.Ladislav Feierabend, významný zemědělský ekono-
mik, který se stal čs. ministrem zemědělství v osudném roce 1938, setrval
v protektorátní vládě gen. Eliáše a odešel do londýnského exilu v roce 1940.
Stal se čs.ministrem financí v exilu v r. 1941 a zastával tuto funkci do chví-
le, kdy pod hrubým nátlakem Moskvy byla ustavena tzv.košická vláda. Podle úsud-
ku objektivních pozorovatelů dr.Feierabend udělal pro svůj národ mnoho, jak
na poli zemědělského družstevnictví, tak ve věcech finančních během války
v Londýně. Bohužel komunisté zničili v Československu celé zemědělské druž-
stevnictví. Finanční program, který dr.Feierabend svědomitě připravil v Londýně,
hodili čs.komunisté do koše na papír-ke škodě nás všech. Naši čtenáři se jistě
pamatují, že podpis dr.Feierabenda byl na čs.bankovkách, které byly v oběhu
na území Československa po r. 1945. Odešel do exilu po komunistickém puči v r.
1948 a usadil se se svou rodinou ve Washingtonu, D.C., kde pracoval v rozhl.
stanici "Hlasu Ameriky". Zemřel náhle během dovolené v Rakousku v r. 1969, ve
věku 78 let.

Gen. Ph.D. Milan R. Štefánik, nar.21.7.1880, tragicky
zahynul 4.5.1919 poblíž vajnorského letiště u Bratislavy. V roce 1974 tomu by-
lo 55 let, co k havárii došlo; letos v létě uplyne 95 let od jeho narození.
Byl nejbližším spolupracovníkem Tomáše Masaryka a Edvarda Beneše během 1.sveto-
vé války, která skončila vyhlášením samostatné ČSR. Štefánik byl politikem
v nejlepším slova smyslu, úspěšným diplomatem, ale v první řadě to byl vědec
a statečný člověk, který nesčíslněkrát jako válečný letec na francouzském a
italském bojišti riskoval svůj život. O jeho titulu v Masarykově revoluční
vládě se názory rozcházejí: Masarykův slovník uvádí, že byl ministrem vojen-
ství, ale Masaryk sám ve "Světové revoluci" uvádí, že byl ministrem války. Ji-
né prameny tvrdí, že Štefánik byl prvním čs.ministrem národní obrany; ač tu-
to funkci v letech 1918-1920 zastával Václav Klobáček. Podle dr.Jána Papánka byla
18.září 1918 vytvořena prozatímní čs. vláda za vedení prof.T.G.Masaryka, v níž
byl dr.Edvard Beneš ministrem zahraničí a gen. M.R.Štefánik ministrem války;
titul ministra národní obrany byl zaveden bezprostředně po vyhlášení naší re-
publiky /28.října 1918/. Na pohlednici je uvedeno, že gen.Štefánik byl /angl./
"Minister of National Defense" na základě dokumentu z 18.9.1918, který nese
podpis prof.T.G.Masaryka; tento dokument zveřejnila v březnu 1975 mnichovská
"Národní Politika"

JUDr. Milada Horáková, nar. 25.prosince 1901, byla
popravena čs.komunisty 27.června 1950 a stala se symbolem demokratických svo-
bod po celém světě. Byla sociální pracovnící, poslankyní čs.parlamentu, před-
sedkyní Čs. národní rady žen. Za 2.války byla dlouhá léta vězněna Němci. Komu-
nistická StB ji zatkla v září 1949. Dne 8.6.1950 ji komunistický soud odsoudil
k trestu smrti provazem a rozsudek byl vykonán dne 27.června 1950. Svým soud-
cům řekla:"Podle nového pojetí zákonů jsme velezrádci. A přece víme a cítíme a
jsme přesvědčeni, že kdybychom měli znovu příležitost a svobodu konání, nejed-
nali bychom jinak, než jak jsme činili po celý život, sloužíce oněm vznešeným
ideálům svobody, demokracie a sociálního pokroku lidství." Stala se národní
hrdinkou a mučednicí za svobodu Československa. Fotografie dr.Milady Horákové ná-
dal k dispozici ze svého soukromého archivu JUDr. Bedřich Hostička, žijící t.č.
ve Švýcarsku, který byl v červnu 1950 v procesu proti Horákové a dalším odsou-
zen k trestu těžkého žaláře na dobu 28 roků. /Upozorňujeme na publikaci "Mila-
da Horáková", kterou v roce 1960, k 10. výročí její popravy, vydala Rada svobod-
ného Československa ve Washingtonu, D.C./ Letos je to přesně 25 let od její po-
pravy.

Jan Masaryk, jako čs.ministr zahraničí, podepsal
dne 26.června 1945 v San Francisku Chartu Spojených národů. Ceremonii bylo při-
tomno pět významných čs.diplomatů: dr.Bohuš Beneš, synovec dr.Edvarda Beneše -
byl po Mnichově jeho tajemníkem, v Londýně během války se účastnil vydávání
"Čechoslováka", v době konference v San Francisku tam byl čs.konsulem a z toho
titulu se zúčastnil zasedání Spojených národů.Dalším na obrázku je inž.Mikuláš

Mára - byl v té době osobním tajemníkem Jana Masaryka, později se stal čs.konšulém v New Yorku. Začátkem r. 1948 byl jmenován čs.konsulem v Montreálu, ale úřad nenastoupil, protože v důsledku komunistického puče v Praze resignoval a zůstal v USA jako politický uprchlík. V současné době je majitelem letoviska "Alpine Motor Lodge", Mt. Mansfield Rd., Route 108, Stowe, Vermont, 05672, USA. Obrázek také zachycuje dr. Václava Beneše /třetí, stojící zleva/, který byl synem senátora Vojty Beneše a rovněž synovcem dr. Edvarda Beneše - dr. Václav Beneš byl úředníkem čs.ministerstva zahraničních věcí a konference v San Francisku se účastnil jako právní poradce. Po roku 1948 se stal profesorem na Indiana University, kde také zemřel. Druhým zprava je dr. Ján Papánek, který byl do r. 1948 Stálým delegátem Československa ve Spojených národěch s titulem velvyslance. Potom se stal předsedou Amerického Fondu pro československé uprchlíky. Je činný také v Československé národní radě americké. Žije v New Yorku. V roce 1976 mu bude 80 let. První zprava je dr. Ivan Krno, který byl úředníkem čs.ministerstva zahraničních věcí od roku 1919 a zastával několik vyslaneckých míst. Konference v San Francisku se účastnil hlavně z titulu znalce Ligy Národů, kde působil jistou dobu jako delegát Československa. Po vytvoření Spojených národů se stal šéfem právního oddělení SN. Zemřel v USA někdy v r. 1960.

Jan Masaryk, syn prvního presidenta ČSR, byl první tragickou obětí komunistického puče v r. 1948. Syn americké matky byl nesmírně populární v anglicky mluvících zemích jako čs.diplomat a později jako čs.ministr zahraničí; zvláště v USA a v Anglii. Byl věrným spolupracovníkem dr. Edvarda Beneše během 2. světové války a jeho "hovory k domovu" na vlnách Britské rozhlasové společnosti dodávaly kuráž obyvatelům Čech, Moravy a Slovenska, v té době pod německou okupací. V březnu r. 1948 se prý pokoušel o odchod do exilu. Podle tvrzení Sir Bruce Lockharda na něho v Londýně čekala řada jeho přátel, včetně am. autorky Marcie Davenportové. Podrobnosti o jeho smrti zůstávají dodnes nevyjasněné. Různé okolnosti však naznačují, že v tom měli prsty agenti sovětské tajné policie KGB. V zájmu objektivnosti nutno uvést, že někteří z nejbližších přátel Jana Masaryka se domnívají, že mohlo jít o sebevraždu. nám
Fotografii ze zasedání Spojených národů v San Francisku dal k dispozici inž. Mikuláš Mára. Od podpisu Charty SN Janem Masarykem uplynulo 30 let.

/KL/